

PĂ•N GAUÄŒEE A POLÅ TĂ•Å~Å®

StÅ™eda, 13 duben 2022

ManÅ¾elka

se pokouÅ¡ela dceÅ™i vysvÄ›tlit, proÅ• v tmavÅ©m obleÅ•enÅ- je na slunci vÄ›tÅ¡iÅ- horko neÅ¾ v obleÅ•enÅ- svÄ›tlÅ©m. BohuÅ¾el, nachÄ¡zÄ--li se v Å¡uplÅ-ku nadepsanÅ©m "Znalosti z fyziky" prÄ¡zdno, tÄ›Å¾ko se z nÄ›j bere. "Na mÄ› se nekoukej," Å™ekl jsem jÄ, kdyÅ¾ pohledem hledala zÄ¡chranu. JÄ¡ Å¡uplÅ-k s nÄ¡pisem "Znalosti z fyziky" ani nemÄ¡m. To vÄ¡jak dÄ›tÄ›ti nevysvÄ›tlÄ-te. Ba co vÄ-c, nesmÄ-te mu to ani pÅ™iznat. Rychle by se vÄ¡jm to vrÄ¡tilo pÅ™i vÄ½tkÄ¡ch za Å¡patnou znÄ¡mku ve Å¡kole.

Ale - jsou i horÅ¡iÅ- vÄ›ci na vysvÄ›tlovÄ¡nÄ-. KonkrÄ©tnÄ›? TÅ™eba vlkodlaci.

"Mohl by

bÄ½t z krysaÅ™Ã-ka vlkodlak?", ptÄ¡ se dcera. Logiku to mÄ¡. Ve filmu je vÄ¡jak vlkodlak vÄ¾dy zpodobÅ©n jako malÅ© tele. ProÅ• nikdo nepouÅ¾ije malÅ©ho ratlÃ-ka? Nebo alespoÅž jezevÄ•Å-ka?

"MalÅ©ho

vlkodlaka by se nikdo nebÄ¡l, "namÄ•tÄ¡ manÅ¾elka s vÄ¡jÅ¾nou tvÄ¡jÅ™Ã-. NauÅ•ila se odpovÄ•dat na dceÅ™iny dotazy z oblasti nadpÅ™irozena bez Ä°smÄ›vu.

"MalÅ©ho

vzteklÅ©ho vlkodlaka?" odpovÄ•dÄ¡ dcera otÄ¡zkou a hledÄ- pÅ™itom na naÅ¡eho krysaÅ™Ã-ka, stateÄ•nÄ› bojujÄ-cÄ-ho s obsahem misky.

"Velikost

je u vlkodlakÅ- dÄ›leÅ¾itÄ¡. ÅŒÄ-m vÄ›tÅ¡iÅ- vlkodlak, tÄ-m vÄ›tÅ¡iÅ- zuby. ÅŒÄ-m vÄ›tÅ¡iÅ- zuby, tÄ-m vÄ›tÅ¡iÅ- koÅ™ist." KrysaÅ™Ã-k mezikÄ-m vylÄ-zal misku do blÄ½skava, vyskoÄ•il na gauÅ• a zhroutil se mezi polÅ¡tÄ¡jÅ™e.

"Vlkodlak

bÄ¾Ä¾Ä- nocÄ- za svou koÅ™istÄ-. MusÄ- mÄ-t vÄ½drÅ¾e, protoÅ¾e takovÄ½ lov trvÄ¡i tÅ™eba celou noc. NesmÄ- polevit, ani se na okamÅ¾ik zastavit."

MezikÄ-m uÅ¾

KrysaÅ™Ã-k tluÄ•e do paniÄ•ky s jedinÄ½m poÅ¾adavkem: "Drbej!" NezajÄ-mÄ¡ ho, Å¾e paniÄ•ka nechce, prostÄ› se domÄ¡hÄ¡ svÄ©ho tak dlouho, aÅ¾ paniÄ•ka rezignuje a zaÅ•ne drbat krysaÅ™Ã-kÄ- v vyvalenÄ½ pupek. ZkouÄ¡jÄ-m si ho pÅ™edstavit jako vlkodlaka; krvavÄ½ pohled, tesÄ¡ky vÄ½hruÅ¾nÄ› vycenÄ›nÄ© a temnÄ© hrdebnÄ- vrÄ•enÄ-, kterÄ© vÄ¡m zmrazÄ- krev v tÄ›le a to jedinÄ©, co budete doopravdy cÄtit, je strach aÅ¾ do morku kostÄ-...

PaniÄ•ka na

okamÅ¾ik pÅ™estala masÃ-rovat naditÄ½ bÅ™ich. Ozvalo se zavrÄ•enÄ-, takovÄ© temnÄ©, hrdebnÄ-. Ruka okamÅ¾itÄ› pokraÄ•uje v dÄ-le. Vlkodlaci patÅ™Ã- do literÄ¡rnÃ- tradice spÄ-Ä-je anglosaskÄ½ch zemÄ-. PÄ¡ni nocÄ- a lesÄ-.

V Ä•eskÄ©

tradici by to byl ÅžPÄ¡in gauÄ•e a poÅ¡itÄ¡Å™Ã-". KrysaÅ™Ã-k se pod paniÄ•Ä•inou drbajÄ-cÄ- rukou natÄ¡Å•Ä- tak, aby si to drbÄ¡nÄ- vychutnal aÅ¾... do morku kostÄ-, Å™ekl bych.

Minulou

nedÄ•li jsme vyrazili na nÄ¡vÄ¡tÄ›vu. ZnÄ¡mÄ- nÄ¡is jiÅ¾ nÄ›kolikrÄ¡t zvali, ale znÄ¡te to... vÄ›tÅ¡iÅ•inou do toho vlÄ-tne spousta dÄ›leÅ¾itÄ¡Å•ch vÄ›cÄ-... (tÅ™eba ... tÅ™eba

ležíená na gauči). Nakonec jsme se rozhodli jet, neboť jsme měli už třetí edem vyčítatějená problém "co s krysačkem".

"Vezměte

ho sebou," řekla neprozátečná Zuzana. Na její omluvu budiží říčeno, že krysačka zahlídla jen jednou, letmo. Pak i jejich návštěva u nás se nás-zkrotila-cá-krysačka u nich zastavil, očekával je, trochu je "vožební" (to je vůzraz nařízení dcery) a opět letěl dál kamsi do prostoru.

"Nemáte

náhodou kočku?" namítl manželka. "To je v pohodě, Ricky je flegmatik, ten psy a myší prostě ignoruje," pokusila se nás uklidnit známá. A tak jsme tedy vyrazili.

Krysačka do bytu znamíček nakrájala jako domáč, pátý číslo z okna ho upozorněně pozoroval Ricky. Krysačka, sotva že ho zahlídla, začala mu nadýchat, aby z toho kukačka v hodinách dostala kyvatku. Kocour se pomalu spustil z okna a žel se podívat blíže. Odkdy myší žitáčká? Nebo že by to byl pes?

Jak pomalu

houpavě dožíval až ke krysačkovi, žitáček umlknu. Kocour na tom okně vypadal pátý číslo jen menší...

A pak

najednou frank a krysačka byl schovanej za paníkou. "Je to myší," uzaváteme dilema kocour a vrátil se zpět na svoje okno a pokračoval v hypnotizující na výtvářku poskakující-cá-ch vrabcá. O krysačka ztratil zájem.

Ten se

rozebíhl pátý číslo do bytu. Než jsme se stačili rozkoukat, sebral Rickymu všechny kočičí-čáky granule z misky (nesleduje reklamy na kočičí-čáky - žírání a nevá-, že mu nemají chutnat). Poté se vydal blíže zkoumat na stolku ležící-cá-ch chlebáčky, ale to jsem ho už žáděl pod krkem.

Třetí-kilová

kouli nacpanou v kádě pro dvoukilovou psa, se to zjevně nelíbilo, leží měj výtaží-čáky sálu než on. Tak se alespoň uložil mezi nás mi na gauči a usnul (na jedno oko určitě, u toho druhého si nejsem jist, jestli jsem nesledoval ty chlebáčky).

A tak jsme

seděli a mluvili říčeno. No, jak už to tak lidi dělají.

Stalo se to

neopěkovaná... Jako první zpozorněla známá. Nasadila pátý číslo takovouž ten vůzraz, jakží nasazují lidé, když chtějí nás co ignorovat, ale jejich obličeje svaly mají-čáky názor. Jako druhá zpozorněla manželka. Na nás ovšem už bylo zátečně poznat, že většinu, co se stalo. Pak jsem to ucítil já.

Dodnes je pro mě záhadou, jak třetí-kilová krysačka dokáže vyprodukovať žípach, za

kterÃ½ by se nemusela stydÃ©t rota vojÃ¡kÃ° po fazolÃ°-ch.

HutnÃ½, tÄ›Å¾kÃ½
zÃ¡pach, kterÃ½ nÃ¡jÃ¡ krysaÅ™Ã-k vyprodukoval, lehl jako tÄ›Å¾kÃ¡ peÅ™ina na celÃ½ prostor
gauÃ•e.

Konec se
probral i PÃ¡jn vÄ›trÃ°.

Lehce nakrÃ•il
Å•umÃ¡k, pohlÃ©dl na mÄ› a zatvÃ¡Å™il se lehce znechucenÄ› (jÃ¡ vÃ—m, Å¾e to psi kvÃ°li
absenci mimickÃ½ch svalÃ° nedokÃ¡Å¾Ã-, ale jde o to, jestli to vÄ›dÃ- i ti psi), zvedl
se a odeÅ¡el na druhou stranu gauÃ•e.

VÅ¡ichni se
podÃ-vali na mÄ›. Ale jÃ¡ pÅ™ece...!

A potom,
doma, uÅ¾ o samotÄ›, jsem sdÄ›lil krysaÅ™Ã-kovi, Å¾e je to pÄ›knÄ› hnusnÃ©, co provedl,
a vÅ°bec, drÅ¾el jsem k nÄ›mu velmi pouÄ•ou pÅ™ednÃ¡Å¡ku o sluÅ¡nÃ©m chovÃ¡nÃ-. PozornÄ›
mne vyslechl a potÃ© na mÄ› vyplÃ¡zl jazyk.

PevnÄ› vÄ›Å™Ã-m,
Å¾e jen proto, Å¾e mu bylo horko.

JÃ³n Kixx